

ת"פ 57590/05/17 - מדינת ישראל נגד סולומון טקלו, יאיר ביטון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 57590-05-17 מדינת ישראל נ' טקלו(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. סולומון טקלו (עציר)
2. יאיר ביטון (עצור בפיקוח)

הנאשמים

גזר דין לנאשם 2

הנאשם 2 (להלן: "הנאשם" או "הנאשם 2") הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וסיוע לשוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

ואלה העובדות הצריכות לעניין:

עובר ליום 04.05.17, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשרו הנאשמים קשר במטרה לשדוד את חנות הנוחות "Yellow" בתחנת הדלק פז, הממוקמת ברחוב המיסב 5 ביבנה (להלן: "תחנת הדלק" או "החנות") (להלן: "הקשר").

במסגרת הקשר ולשם קידומו הצטיידו הנאשמים ברכב מסוג "דיהטסו סיריון", מ.ר. 26-341-13 (להלן: "הרכב"), השייך למעבידו של הנאשם 2 ומצוי בשימוש הבלעדי של נאשם 2.

בתאריך 04.05.17, הגיעו הנאשמים, מספר פעמים לתחנת הדלק על מנת להכיר את המקום ולהיערך לקראת ביצוע השוד כאמור להלן:

א. בשעה 18:58 או בסמוך לכך, עצרו הנאשמים עם הרכב בעמדה למילוי אוויר בתחנת הדלק ועזבו כעבור שתי דקות את תחנת הדלק ונסעו לאשדוד.

ב. בשעה 19:42 או בסמוך לכך, נסעו הנאשמים בחזרה לתחנת הדלק, עצרו בסמוך ועזבו את המקום לאחר מספר דקות.

ג. בהמשך, בשעה 20:08 או בסמוך לכך, עצרו הנאשמים בסמוך לתחנת הדלק, אז, נסעו לחלק האחורי של חניון "יינות ביתן" הנמצא ברחוב המיסב 7 ביבנה, אשר גובל בתחנת הדלק (להלן: "החניון") נעצרו בסמוך לתחנת הדלק

עמוד 1

ועזבו את המקום.

ד. בשעה 20:35 או בסמוך לכך, הנאשמים חזרו עם הרכב לחניון, אז יצא הנאשם 1 מהרכב ובדק שני מעברי עפר המובילים לכיוון תחנת הדלק.

בשעה 20:50 או בסמוך לכך, חזרו הנאשמים עם רכבם לחניון. אז יצא נאשם 2 מהרכב, הלך לכיוון מעבר העפר המערבי המוביל לתחנת הדלק וחזר לרכב. הנאשמים נותרו בחניון, המשיכו לבדוק את האזור כשהם יוצאים ונכנסים לרכב מעת לעת כשהם מסכמים ביניהם את פרטי ביצוע השוד.

מיד בהמשך, בשעה 21:35 או בסמוך לכך, יצא נאשם 1 מהרכב, ניגש לכיוון החומה המפרידה בין החניון לתחנת הדלק וקפץ מעליה. אז, העביר נאשם 2 לנאשם 1 מברג. בשלב זה נכנס הנאשם 1 לחנות, כשהוא לבוש בחולצה ארוכה עם פסים לבנים בצדדים וכיסוי על פניו, ניגש אל עבר המוכרת א.נ. (להלן: "המתלוננת"), איים עליה באמצעות המברג שהעביר לו הנאשם 2, ודרש ממנה את הכסף באומרו: "זה שוד, תביאי לי את הכסף אם לא אני אדקור אותך". בתגובה, פתחה המתלוננת את קופת החנות, הוציאה ממנה כ-1,200 ₪ בשטרות (להלן: "הכסף הנשדד"), ומסרה אותם לנאשם 1 אשר נמלט מהחנות.

הנאשם 1 נמלט מהחנות, חזר לרכב יחד עם הכסף הנשדד, ואז נמלטו הנאשמים מהמקום בנסיעה עד אשר נעצרו על ידי המשטרה ברחוב רבנו תם באשדוד.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש גיליון רישום פלילי של הנאשם ולפיו לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות בעבירות של הפרת הוראה חוקית, קשירת קשר לפשע, החזקת סמים לשימוש עצמי, הונאה בכרטיס חיוב, ועבירות רכוש.

הנאשם מעולם לא ריצה מאסר.

תסקיר שירות המבחן:

הנאשם בן 41 שנים, גרוש ואב לילד בן 17 שנים. שירת שירות צבאי מלא ולאחר שחרורו השלים 12 שנות לימוד. הוא עובד כנהג מערבל בטון. החל לצרוך סם מסוג קנאביס בגיל 25, צרך אותו מספר שנים באופן מזדמן, כיום אינו צורך סמים. במהלך שהותו במעצר בית חש כאבים בברך ומכר הביא לו שמן קנאביס למריחה. מסר 7 דגימות שתן בחודשים נובמבר 2017 - ינואר 2018, בכולן נמצאו שרידי סם מסוג שנאביס ובשתי הבדיקות הראשונות עלה חשש לניסיון זיוף הדגימה.

שירות המבחן סקר את עברו הפלילי של הנאשם. בשנת 2011 הוטל על הנאשם עונש של"צ אותו ביצע תחילה בהתמדה אך משהתקשה לסיימו בשל מחלת אביו המליץ שירות המבחן להסתפק בשעות שביצע (119 מתוך 300).

במסגרת שירות המבחן השתלב הנשם בקבוצה המיועדת לעצורי בית , הגיע בהתמדה למפגשים אך השתתפותו התאפיינה בנטייה להשתלט על השיח בקבוצה, קושי בדחיית סיפוקים, בהתמודדות עם מצבי לחץ, נטה להתנהגות אגרסיבית ותוקפנית כשרצונותיו לא נענו והתקשה לבחון את אחריותו למצבו ולפתח מודעות למאפייניו.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם בעל יכולת ביטוי טובה, בעל יכולת השתלבות במסגרות תעסוקה לצד חוסר יציבות ומעורבות פלילית חוזרת ולבסוף העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק ולפיכך לא בא בהמלצה שיקומית אלא סבר כי נדרשת ענישה מבהירת גבולות והרתעתית אשר תעביר מסר מעודד שיקום, והמליץ לבדוק התאמתו של הנאשם לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה טען כי הערך החברתי המוגן הוא קדושת החיים, זכות האדם לשלמות גופו וקניינו. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה הוא גבוה וצפוי היה להיגרם נזק רב לו היתה התנגדות מצד הנשדדת.

לטענתו, סיוע כשלעצמו אינו ערובה לעונש נמוך. בע"פ 5233/11 **מרימה פישמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) דובר בנאשמת , אימא לילדים, שמסרה מידע פנים לחבורת שודדים שביצעו שוד אלים וחמור יותר מהמקרה שלנו. הנאשמת לא הייתה נוכחת בזירה, והושתו עליה 42 חודשי מאסר.

בעבירה המושלמת בתיק זה מתחם הענישה נע בין 30 ל - 60 חודשי מאסר. נאשם 1 נדון ל- 30 חודשי מאסר בגין עבירת השוד לבדה. מתחם הענישה לסיוע עם מעורבות גבוהה כזו של הנאשם 2 נע בין 20 ל - 40 חודשי מאסר. מידת המעורבות הגבוהה קשורה בתכנון המשותף, בהגעה המשותפת מספר פעמים על מנת לערוך תצפית במקום, מסירת המברג, נוכחות מחוץ לחנות והמילוט המשותף.

באשר לענישה בתוך המתחם - לנאשם יש עבר פלילי, הגם שאין עבר בעבירות שוד, יש לו הרשעות בעבירות רכוש, סמים והפרת הוראה חוקית. התסקיר אינו חיובי. הנאשם מסר מספר דגימות שטן מלוכלכות ועלה חשש לזיוף הדגימה. יש לזקוף לזכותו את העובדה שהשתתף בהליך טיפולי. ההתרשמות היא שיש נטייה לטשטש את אחריותו, ומסוכנותו הוערכה כגבוהה. במקרה רגיל התביעה היתה עותרת לענישה במחצית המתחם, קרי: 30 חודשי מאסר אך משיקולי אחידות ענישה ובשים לב לכך שנאשם 1 הורשע בעבירה המושלמת והוטלו עליו 30 חודשי מאסר , עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, ופיצוי בסך ₪ 1,000 למתלוננת.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת תסקיר שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

לגבי מתחם הענישה טען ב"כ הנאשם כי מבלי להקל ראש באירוע המתואר, חשוב להדגיש שתי נקודות : א. בסופו של יום הנאשם הודה והורשע בעבירה של סיוע על כל המשתמע מכך כאשר הוא לא נטל חלק פיזי בביצוע השוד עצמו באותה תחנת דלק . ב. מדובר אמנם בשימוש במברג אך בסופו של דבר מדובר באירוע נקודתי, לא נלוותה למעשה עצמו עבירת אלימות כי אם עבירת איומים ולא מדובר בעבירת שוד שנמצאת ברף הגבוה מסוגה.

לטעמו של ב"כ הנאשם, מתחם הענישה לעבירה שביצע הנאשם נמוך מזה לו עותרת המאשימה ולשם כך הפנה לגז"ד בת"פ 52719-01-15 בעניין מוחמד מסראווה, שם דובר על מסייע לעבירת שוד שנשאר ברכב כששותפיו נכנסו לבית לאחר שתצפתו עליו. הנאשם הורשע בעבירת סיוע ובהסכמה נגזרו עליו 6 חודשי מאסר שירות. ב ע"פ 7655/12 פייסל ובת"פ 34319-10-16 בעניין אינאו. שם דובר במעשי שוד מושלמים חמורים יותר, בהם אלמנט התכנון המוקדם אכן קיים פחות ובתי המשפט קבעו מתחם ענישה הנע בין 6 ל - 24 חודשי מאסר. לכן בענייננו, בדגש על הנסיבות לקולא, המתחם צריך להיות בין 6 חודשי מאסר גם אם בריצוי בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל. את הנאשם יש למקם בתחתית המתחם. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, חסך זמן שיפוטי יקר ללא כל הבטחה עונשית. הנאשם כבן 41, גרוש ואב לנער בן 17 שנים, הופנה לשירות המבחן והתקבל תסקיר בעניינו. הנאשם שירת שירות צבאי מלא, השתלב בהליך טיפולי החל מחודש נובמבר האחרון ומשתף פעולה. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד למחייתו, הוא היה עצור למעלה מחודשיים מיום 4.5.17 ועד ליום 24.7.17, לאחר מכן נעצר באיזוק אלקטרוני וזאת מיום 24.7.17 ועד ליום 28.11.17. פסיקת ביהמ"ש העליון קבעה שאין לנכות תקופה זאת אך להתחשב בה כשיקול לקולא. החל מנובמבר האחרון הנאשם שוחרר ממעצר באיזוק אך נותר בתנאים מגבילים- מעצר בית לילי.

לגבי עברו הפלילי, אין לחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות. העבירה האחרונה בגינה הורשע היא הפרת הוראה חוקית משנת 2010. הנאשם לא ריצה מעולם עונש מאסר.

מעצרו בתיק זה היה מעצרו הראשון. על נאשם 1 נגזרו בתיק זה 30 חודשי מאסר. הוא המבצע העיקרי. עתירת המדינה לגזור עונש 20 חודשי מאסר מוגזמת גם ביחס לעונש של נאשם 1.

העונש כלל גם הפעלת מאסר על תנאי והוא צריך תיק הצתה ממחוזי ת"א ובסך הכל נדון ל -50 חודשי מאסר. לגבי עתירה לפיצוי - על הנאשם 1 נגזר פיצוי בסך 2,000 ₪. בנסיבות, ניתן להסתפק בפחות מ 1,000 ₪. למתלוננת לא נגרם נזק פיזי.

הנאשם בדברו האחרון:

הנאשם הביע צער על שקרה, טען כי נגרר לסיטואציה עם אדם שלא היה צריך להסתובב איתו. מאותה עת התרחק מחברה שולית, כל חייו הוא עובד ומתפרנס בכבוד. הנאשם ביקש להתחשב בו מאחר ומעולם לא ריצה מאסר והוא מאוד חושש. לגבי בדיקות השתן טען כי סבל מדלקת בברכיים, בן דודו נתן לו שמן והוא לא הבין את השלכות בו ובשבועיים האחרונים מסר בדיקות שתן נקיות.

פסיקה שהוגשה על ידי הצדדים לתמיכה בעמדתם העונשית:

ב"כ המאשימה הגיש את ע"פ 5233/11 **מרינה פישמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) בו הורשעה המערערת בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות. המערערת אשר עבדה בחנות להמרת כספים (צ'ינג') מסרה מידע פנימי לאחד מהשודדים שקשרו קשר לשדוד שני סניפי צ'ינג' אודות שני הסניפים ואף מסרה לו את מפתחות אחד הסניפים. השודדים ביצעו את השוד לאחר שארבו לעובדת הסניף ליד ביתה, הכניסו בכוח ובאכזריות לרכב והצמידו לצווארה שוקר חשמלי. לאחר שנטלו מן הצ'ינג' סכום של מיליון ₪, קשרו את העובדת לכיסא. על המערערת נגזרו 42 חודשי מאסר חרף היותה אם לילד בן 11 שנים, חרף הודאתה וחלקה באירוע.

ערעורה נדחה על ידי בית המשפט העליון וקבע כי מדובר ברצף מעשים אשר אפשרו את ביצוע השוד ואשר מעידים על מעורבותה העמוקה של המערערת בתכנונו.

ב"כ הנאשם הגיש את פסקי הדין המפורטים להלן:

א. ת.פ. 52719-01-15 **מדינת ישראל נ' מסרווא ואח'** בו הושת על הנאשם 3 עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. נאשם 3 שיתף פעולה עם המשטרה, את הכסף שקיבל משלל השוד השיב לאחי הנאשם 1, הוא נעדר עבר פלילי ותסקיר שירות המבחן בעניינו היה חיובי. מדובר במי שעמד על סף סיום לימודי הפיזיותרפיה באוניברסיטה.

ב. ת.פ. 34319-101-6 **מדינת ישראל נ' אינאו** דובר במי שביצע עבירה של שוד בצוותא בנסיבות מחמירות ונדון ל - 16 חודשי מאסר בפועל. אלא שדובר בבחור שביצע את העבירה בהיותו בן 18 ו - 3 חודשים אשר סובל מלקות שכלית אשר "יש בה כדי להפחית מאחריותו או כדי להתקרב לסייג לאחריות פלילית".

ג. ע"פ 7655/12 **פייסל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) הורשע המערער בעבירת שוד ונגזרו עליו 30 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קבע כי במקרים בהם מדובר בעבירת שוד ללא תכנון מוקדם וללא שימוש בנשק תוך שלנפגע העבירה נגרמו נזקים שאינם חמורים מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר לשנתיים מאסר. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של המערער אשר הודה בביצוע העבירה ונעדר עבר פלילי על 20 חודשי מאסר.

דין והכרעה:

הערך החברתי אשר נפגע הינו בטחון הציבור והגנה על רכושו כמו גם איום על גופו, כבודו וקניינו של הקורבן.

מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית בשים לב לכך שהעבירה נעברה כלפי אשה אך ללא שימוש באלימות של ממש אלא באיום. מאידך, קדם לשוד תכנון מוקדם והנאשם הורשע אף בעבירה של קשירת קשר לפשע.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה היה פחות משל נאשם 1.

עמוד 5

הנזק שהיה צפוי להיגרם מהעבירה לו המתלוננת היתה מתנגדת אינו מועט שכן הנאשם 1 אחז במברג שניתן לו על ידי הנאשם 2 והתנגדות שכזו היתה עלולה להביא להסלמה.

בנסיבות אלה סבורני כי מתחם הענישה ההולם נע בין 12 ל - 25 חודשי מאסר בפעל.

באשר לגזירת העונש בתוך המתחם, הרי שלנאשם הרשעות קודמות במגוון עבירות כמתואר מעלה. אמנם שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק ולפיכך לא בא בהמלצה שיקומית אלא סבר כי נדרשת ענישה מבהירת גבולות והרתעתית אשר תעביר מסר מעודד שיקום, והמליץ לבדוק התאמתו של הנאשם לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, אך סבורני כי ההמלצה נוגדת את הסיכון הגבוה הנשקף מן הנאשם ואת עברו.

מאידך, לקחתי בחשבון לקולא את הודאתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו, את החסכון בזמן שיפוטי, את יציבותו התעסוקתית, את החרטה שהביע ואת העונש שנגזר על הנאשם 1.

כן נלקחה בחשבון התקופה בה שהה הנאשם באיזוק אלקטרוני.

לאור האמור הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 16 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, מיום 4.5.17 ועד ליום 24.7.17.
2. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שהנאשם לא יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות שהיא פשע או עבירה מן העבירות בהן הורשע.
3. 1,000 ₪ פיצוי למתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ד אדר תשע"ח, 01 מרץ 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד רועי רייס, הנאשם וב"כ עו"ד שירן ברגמן.